

Arrest

nr. 254 781 van 20 mei 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 april 2020 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 september 2020 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 november 2017 dienden verzoeker en zijn partner, een in België erkende Sri Lankaanse vluchteling die een B-kaart bezit geldig tot 21 september 2021, een huwelijksaangifte in bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen. Voor verzoeker betrof dit een huwelijksaangifte bij volmacht.

1.2. Op 15 november 2017 nodigt de dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen de partner van verzoeker uit voor een interview. Tegelijkertijd meldt de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen via een brief aan verzoeker en zijn partner dat hij zijn beslissing met betrekking tot de huwelijksaanvraag uitstelde in afwachting van de uitkomst van verder onderzoek naar het voorgenomen huwelijk.

1.3. Op 17 januari 2018 wordt het interview van de partner van verzoeker afgenomen door de dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen. Hiervan wordt op 30 januari 2018 een verslag opgemaakt. De ondertekende conclusie luidt: *“Mevrouw lijkt op de hoogte te zijn van meneer zijn werk, studie-en relatieverleden. Wij kunnen die echter niet aftoetsen omdat wij nog niet in het bezit zijn van interview van meneer. Hierdoor is het tevens niet duidelijk in hoeverre meneer mevrouw kent. Er zijn enkele indicaties die kunnen wijzen op misbruik van relatie.”* Onder de hoofding *“advies”*, sluit het verslag af als volgt: *“Advies procureur des Konings”*. Dit verslag wordt op 31 januari 2018 overgemaakt aan het parket van Antwerpen.

1.4. Op 2 februari 2018 maakt het parket van Antwerpen aan de dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen per brief kenbaar dat het niet opportuun wordt geacht een onderzoek te voeren gezien verzoeker in Sri Lanka verblijft, er nog geen visumaanvraag werd ingediend door verzoeker en er niet onmiddellijk een uitzicht is op een interview van verzoeker.

1.5. Op 5 februari 2018 diende verzoeker een aanvraag in tot afgifte van een visum met het oog op de huwelijksvoltrekking.

1.6. Op 8 februari 2018 trof de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen een beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking. Dit omdat het huwelijk niet zou zijn gericht op het aangaan van een duurzame verbintenis tussen de partners maar op het verwerven van een verblijfsrecht voor verzoeker.

1.7. Gelet op het gestelde in punt 1.6. trof de verwerende partij op 20 april 2018 een beslissing tot weigering van afgifte van een visum met het oog op huwelijksvoltrekking.

1.8. Op 20 december 2018 werd het beroep dat verzoeker en zijn partner hadden ingesteld tegen de in punt 1.6. bedoelde beslissing verworpen door de familierechtbank bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

1.9. Op 25 februari 2019 traden verzoeker en zijn partner in het huwelijk in India.

1.10. Op 20 augustus 2019 werd de Indiase huwelijksakte aangeboden bij de diensten van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Antwerpen met het oog op overschrijving ervan in de registers van de burgerlijke stand.

1.11. Op 26 augustus 2019 vraagt de dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen via mail om meer uitleg aan de dienst Schijnrelaties van de Dienst Vreemdelingenzaken, gezien de vraag van verzoeker en zijn echtgenote om erkenning van hun buitenlandse huwelijksakte. De dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen wil informatie verkrijgen voor een relatieonderzoek ten behoeve van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Antwerpen.

1.12. Op 12 november 2019 diende verzoeker een aanvraag in bij de Belgische diplomatieke post te New Delhi tot afgifte van een visum gezinshereniging.

1.13. Op 16 april 2020 trof de verwerende partij een beslissing tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

Dit is de thans bestreden beslissing. Ze luidt als volgt:

“Commentaar:

Op datum van 12/11/2019 werd via de Belgische diplomatieke post in New Delhi een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van J.K., geboren op 01/09/1979, van Sri Lankaanse nationaliteit, om zijn echtgenote in België, G.U., geboren op 12/07/1978, van Sri Lankaanse nationaliteit, te vervoegen.

Deze aanvraag werd ingediend op basis van een huwelijk dat op 25/02/2019 in India werd afgesloten.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 IPR-codex.

Overwegende dat artikel 18 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt dat voor de bepaling van het toepasselijke recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken, geen rekening wordt gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door het WIPR aangewezen recht.

Overwegende dat artikel 21 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft.

Overwegende dat artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat betrokkenen zich in India in de echt hebben laten verbinden met als enige objectief niet onderworpen te zijn aan de toepassing van het wetboek van internationaal privaatrecht aangewezen recht, in dit geval het Belgische recht;

Overwegende dat dit aangetoond wordt door de volgende feiten:

Een huwelijksaangifte werd gedaan op 17/11/2017 ten overstaan van de ambtenaar van burgerlijke stand te Antwerpen, district Berchem De ambtenaar van de burgerlijke stand van Antwerpen heeft echter op 08/02/2018 overeenkomstig artikel 167, 1ste lid van het Burgerlijk Wetboek beslist om het voorgenomen huwelijk tussen betrokkene en mevr. G.U. te weigeren.

Bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen, sectie familie-en jeugdrechtbank werd een beroep ingesteld tegen deze beslissing van 08/02/2018.

Dit beroep werd door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen, sectie familie-en jeugdrechtbank ontvankelijk maar ongegrond verklaard op 20/12/2018.

Overwegende dat betrokkenen na deze feiten op 25/02/2019 in het buitenland in het huwelijk getreden zijn.

Overwegende dat in het licht van de bovenvermelde elementen art. 18 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht van toepassing is

Bijgevolg weigert de Dienst Vreemdelingenzaken dit in het buitenland afgesloten huwelijk te erkennen.

Het huwelijk opent bijgevolg niet het recht op de gezinshereniging.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.”

1.14. Op 21 april 2020 verstuurt de dienst schijnrelaties van de stad Antwerpen opnieuw een mail naar de dienst visa Gezinshereniging van de Dienst Vreemdelingenzaken. Hierin wordt gemeld dat ze vernamen dat de visumaanvraag van verzoeker recent werd geweigerd. Er wordt gevraagd of er een interview van verzoeker werd afgenomen op de ambassade en dit dan desgevallend over te maken zodat ze een interview kunnen plannen met de echtgenote van verzoeker.

1.15. Op 22 april 2020 laat de dienst Visa Gezinshereniging van de Dienst Vreemdelingenzaken per mail aan de dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen weten dat er geen interview op de ambassade werd afgenomen van verzoeker.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker op: “schending van de beginselen van behoorlijk bestuur”.

Uit onderstaand betoog blijkt dat verzoeker onder meer de schending aanvoert van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt onder meer als volgt:

"(...) Bovendien schendt deze beslissing eveneens het redelijkheidsbeginsel.

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel:

"Wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.zv. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld. "

Verzoeker heeft reeds een relatie met zijn partner sinds 2017 en dit via tussenkomst van de familie. Een gearrangeerd huwelijk is in Sri Lanka nog steeds traditie en deze traditie hebben verzoeker en zijn partner ook verdergezet.

De bestreden beslissing herneemt slechts de vorige procedure voor de Rechtbank Eerste Aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, waarbij de huwelijksaanvraag werd geweigerd als motivatie. Men verwijst met enkel 1 zin naar het buitenlands huwelijk, doch motiveert niets omtrent het nieuwe onderzoek.

De dienst Schijnrelatie heeft ook bevestigd nog steeds te wachten op meer informatie omtrent het nieuwe verhoor om hun onderzoek verder te zetten. Men heeft dit onderzoek niet afgewacht, meer nog, men heeft een negatieve beslissing genomen zodat er ook geen oordeel dient genomen te worden omtrent de nieuwe akte.

Gezien de duurzaamheid van de relatie, huwde het koppel in Sri Lanka. Zij wensten hun liefde te bezegelen met een huwelijk.

Verwerende partij had weet van dit nieuw onderzoek. De dienst Schijnrelaties heeft hiervoor ook meermaals contact genomen met DVZ met de vraag naar het onderzoek m.b.t. het visum. Zij hebben onlangs nog een schrijven aan DVZ gericht om te melden dat zij geen beslissing konden nemen m.b.t. de registratie van de huwelijksakte zolang DVZ niet het nodige onderzoek naar de intenties van de man had gevoerd op de Ambassade. Al deze mails en briefwisseling bleven onbeantwoord. Verwerende partij neemt dan plotseling een beslissing over het visum zonder ooit het nodige onderzoek gevoerd te hebben.

Het was trouwens naar aanleiding van dit onderzoek m.b.t. de huwelijksakte dat verzoeker een aanvraag tot visum indiende bij de Ambassade zodat over de buitenlandse akte een onderzoek gevoerd kon worden.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing vernietigd te worden wegens het gebrek aan onderzoek;"

Bovendien is deze beslissing een schending van de motiveringsverplichting

Dat de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen en aldus de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door met hogervermelde elementen geen rekening te houden.

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar , feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

(dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) .

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de

aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot haar besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing van verwerende partij onterecht werd genomen en de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met ALLE en het GEHEEL van elementen.

Huidige, bestreden beslissing gaat uit van verkeerde feitelijke elementen in dit dossier. Men verwijst opnieuw naar de negatieve beslissing m.b.t. de huwelijksaanvraag in Antwerpen van enkele jaren geleden en de daarna opgestarte beroepsprocedure.

Men verwijst wel naar het huwelijk dat in het buitenland heeft plaatsgevonden, doch men motiveert niets m.b.t. het nieuwe lopende onderzoek omtrent de erkenning hiervan. Het visum werd nochtans met deze reden aangevraagd, om het onderzoek naar de erkenning van de buitenlandse akte verder te zetten, doch men weigert verzoeker uit te nodigen in de Ambassade voor dit verhoor. De dienst Schijnrelaties heeft hiervoor reeds meermaals geïnformeerd.

In plaats van hem uit te nodigen, heeft verwerende partij een negatieve beslissing genomen, zodat over deze nieuwe akte geen uitspraak kan gedaan worden.

Men legt dit onderzoek naar zich neer, wacht het resultaat niet af en baseert huidige beslissing dan ook op verkeerde (en achterhaalde) elementen.

Men kan dan ook onmogelijk aanhalen dat dit een afdoende motivering betreft. Men reageert niet op de communicatie van Dienst Schijnrelaties te Antwerpen, wacht hun onderzoek en resultaat niet af en dit om een negatieve beslissing te kunnen nemen in huidig dossier.

Ten slotte is deze beslissing een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt:

"De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming."

Dat verwerende partij deze plicht flagrant schendt. Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze dat verwerende partij een afweging heeft gemaakt m.b.t. het familiale leven van verzoeker en met het lopende onderzoek naar de buitenlandse huwelijksakte.

Alhoewel uit het administratief dossier zeer duidelijk blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote, een duurzame gezinsband hebben en in het buitenland gehuwd zijn, weigert verwerende partij hier afdoende rekening mee te houden.

Men was nochtans op de hoogte van het nieuwe onderzoek dat plaatsvindt in Antwerpen, door de dienst Schijnrelaties (zie supra).

Bovendien werd op de akte van kennisgeving geen datum meegedeeld. Gelet op het belang van deze datum, is het niet vermelden hiervan een grove onzorgvuldigheid.

Bovendien bevestigde uw Raad reeds in zijn arrest nr. 120 763 van 17.03.2014 dat DVZ rekening dient te houden met het geheel van elementen.

Het arrest vermeldt het volgende:

"De fragmentarische beoordeling van de voorliggende documenten is dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verwerende partij dient het dossier van verzoeker in zijn geheel te onderzoeken!

Verwerende partij schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen en stukken in het dossier.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de minister de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de minister bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Kernpunt van verzoekers betoog ter ondersteuning van de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht is dat de verwerende partij geen redelijke beslissing kon nemen bij gebrek aan onderzoek. Verzoeker specificeert dat de bestreden beslissing steunt op de vorige procedure inzake de beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking. Zij veronachtzaamt echter het feit dat verzoeker ondertussen is getrouwd met zijn partner. Dit vereiste een nieuw onderzoek, aldus verzoeker, naar zijn ware intenties met betrekking tot het huwelijk. Verzoeker zet in de verf dat ook de dienst Schijnrelaties van de stad Antwerpen aandrang op een nieuw onderzoek en meer bepaald een interview van verzoeker, gezien de aanvraag van verzoeker en zijn echtgenote tot erkenning van de Indiase huwelijksakte met het oog op overschrijving ervan in de registers van de burgerlijke stand.

2.4. De Raad kan verzoeker volgen in zijn betoog dat een beslissing met betrekking tot de aanvraag tot afgifte van een visum gezinshereniging, dit nadat het huwelijk werd voltrokken in India, niet kan volstaan met wat in se een verwijzing is naar een eerdere procedure inzake de beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking (zie punt 1). Het klemt dat er geen onderzoek plaatsgreep naar de omstandigheden waarin het huwelijk in India plaatsvond en meer in het bijzonder dat verzoeker op geen enkel ogenblik werd gehoord door de verwerende partij inzake zijn ware intenties bij het in India afgesloten huwelijk. Hierbij konden dan de antwoorden die verzoekers echtgenote destijds heeft gegeven bij haar interview door de dienst Schijnrelaties te Antwerpen in het kader van de huwelijksaangifte, aangevuld met een bijkomend interview van haar inzake het afgesloten huwelijk in India, worden vergeleken met de antwoorden die verzoeker bij zijn interview in het buitenland zou geven. Verwerende partij heeft echter nagelaten nader onderzoek te laten verrichten m.i.v. een interview van verzoeker. Dit alles klemt des te meer gezien uit het administratief dossier naar voren komt dat ook in het kader van de procedure inzake de beslissing tot weigering van de huwelijksvoltrekking nooit een interview is afgenomen van verzoeker.

2.5. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en verdedigt zich derhalve niet op de door verzoeker geuite kritiek. Ter terechtzitting beperkt zij zich tot een verwijzing naar de stukken van het administratief dossier.

2.6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt echter dat de Dienst Vreemdelingenzaken zelf vraagtekens bij de gang van zaken plaatste en een interview van verzoeker noodzakelijk achtte, gelet op het afgesloten huwelijk in India. Immers kan in een mailbericht van 21 september 2020 van een attaché van bureau Geschillen van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht aan een andere attaché van de Dienst Vreemdelingenzaken worden gelezen: *“Dag [H.] Er werd beroep ingediend tegen de beslissing dd. 16.04.2020. In de beslissing wordt het huwelijk tussen betrokkenen niet erkend, en wordt er louter verwezen naar de weigering door de ABS en het vonnis van de familierechtbank. In de beslissing wordt er niet gemotiveerd welke feiten wijzen op een schijnhuwelijk, noch werden betrokkenen geïnterviewd en weten we niet of er zich nieuwe feiten hebben voorgedaan sinds het vonnis van de familierechtbank (zoals vb een ontmoeting). De huwelijksakte op zich is m.i. ook al een nieuw element dat onderzocht dient te worden, hoe, waar en in welke omstandigheden heeft het huwelijk plaatsgevonden? Wat de referentiepersoon aanwezig? Was er een feest? .... In het vonnis staat ook duidelijk dat de echtgenoot niet geïnterviewd werd maar dat de ABS hiertoe niet steeds de mogelijkheid heeft in het kader van het onderzoek. Wij hadden deze mogelijkheid wel, dus niets sluit uit*

dat een nieuw onderzoek tot andere vaststellingen had kunnen leiden. Bovendien blijkt uit het AD dat ze ook bij de gemeente een nieuwe aanvraag tot erkenning van het huwelijk hebben ingediend, en zelfs daar wordt er een nieuw onderzoek gestart en wordt er niet louter verwezen naar het vorige onderzoek... Ik zou om deze redenen geen advocaat willen aanstellen in deze zaak."

Het enig middel is de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een bespreking van de overige onderdelen van het eerste middel en het tweede middel dringt zich dan ook niet op.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 april 2020 tot weigering van de afgifte van een visum gezinshereniging wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA